సకశతకము

... చేత విరచితము.

శ్రీరస్తు

విజ్ఞప్తి

మహాశయులారా

నేటికి సుమారు రెండువందల సంవత్సరములకు పూర్వుడగు మాటూరు వెంకటేశంగారు (1 బుధమనోల్లాస శతకము 2 రామాజానకీనాయకా అను శతకము 3 మాటురివాస శతకము 4 మాటూరి చెన్నకేశవశతకము 5 రాయపట్న పురవాస వేణుగోపాలదేవ యను నీయైదు శతకములను రచియించిరి) యీశతకములు కేవలభక్తిరస ప్రాధాన్యముగా తేటతెలుగున యొప్పారుచున్నయవి వీటినిమా పెద్దలు తిరిగి ప్రతులుగా వ్రాయుటచే కొంతశైధిల్యమొందుటయు నక్కడక్కడ పదసూత్రలోపములు జరుగుటచే తిరిగి యొనగూర్చిన శ్రీమాన్ శేషాద్రి వెంకటకవిగారికిని, యీ పుస్తకముల సరిచూచిన శ్రీమాన్ కోరాండబట్టరు వెంకటకృష్ణమాచార్యులవారికిని, మ॥ రా॥ శ్రీ॥ మాటూరి లక్ష్మీనృసింహారావు గారికిని నాకృతజ్ఞతాపూర్వక వందనముల నర్పించుచున్నాడను

ప్రస్తుతము (1 రామాజానకీనాయకా 2 మాటురివాస) అను నీరెండుశతకముల నచ్చొత్తింప గలందులకు

శ్రీరస్తు

జానకీ నాయక శతకము

శా॥ శ్రీరామా రవివంశజా రఘుపతీ సీతేశ శ్రీరాఘవా।
తారేశాయుతసార చారువదనా దాక్షిణ్యరత్నాకరా।
మారీచాదిసమస్తదైత్యహరణా మార్తాండకోటిప్రభా।
మారారి ప్రముఖామరాళినుత రామా జానకీనాయకా

శా॥ రామా! రామ! కృపాసముద్ర రఘువీరా! ధారుణీవ
ల్లభా। సోమాబ్జప్రియకోటితేజ! రవివంశోద్ధార! శ్రీరా
ఘవా। శ్రీమాటూరిపురీశ కృష్ణ! కమలాచిత్తాబ్జభృం
గంబయి। మ్మా మా కోరిక లన్నియున్నిపుడు రామా!
జానకీనాయకా ౨

మ॥ నినువర్ణింపఁగ నెంతవాఁడ మదిలో నీపాదపద్మంబులే।
ననిశంబున్నతభక్తితోఁ దలఁతు నాయందుంగృపం జూవ
వే। నిను వర్ణింపగ శక్తిహీనుడను నా నేర్పేర్పడఁగా బ
ద్యముల్ । మనసొప్పఁగా రచియించి నీకిడుదు రామా
జానకీనాయకా ౩

మ॥ చదువుల్మిక్కిలి నేర్వలేదు జపముల్ సల్పంగ నేనేర నీ।
పదపద్మంబులు నమ్మినాఁడ మదిలో పాపఘ్న సర్వేశ నా।
రదమౌనిస్తుత రామ భూరమణ రారా యంచుఁ గీర్తిం
తు న। మ్మదముంబొందుచు నన్నుఁగావు మిఁక రామా
జానకీనాయకా ౪

మ. కరినింబ్రోచినభంగి నింద్రతనయుఁ గన్గొన్నచందంబు
నన్ । మఱియాద్రౌపదిగాచురీతి ధ్రువు సన్మానించుభా
వంబునన్ । గుఱిగా భీష్మునిజూచుపోలిక ననుం గూడం
గృపంజూడవే। మఱియాదల్చ నకుండ భక్తునెడ రామా జా
నకీనాయకా ౫

మ. సిరులన్ నమ్మఁగలేదు, భూమిపతులన్ సేవింపఁబోలేదు
ని । న్నెఱుఁగన్ నేరని దుష్టమానవులతో నింపెంతగావ
చ్చినన్ । మురియన్ లేదు, సమస్తభంగులను నిన్నున్
నమ్మి నీనామసం స్మరణన్ జేసెద గావవే దయను
రామా జానకీనాయకా ౬

మ. మదిలో నిన్నుదలంచియున్ శరణనన్ మన్నించుచం
దంబులున్ । విదితంబై బహుశాస్త్రముల్ దెలుపఁగా వే
మాఱు నిన్వేఁడినన్ । సదయత్వంబున బ్రోవవేమియుఁక
దోసం బెంతయుం జేసినన్ మదిలో నీవనినమ్మియుం
టిఁగద రామా జానకీనాయకా ౭

మ. కరుణన్ గావవదేమి భక్తునియెడన్ కౌటిల్యమింతేటికిన్ ।
శరణన్నంతనె శత్రుసోదరున కాచంద్రార్కమానట్టి
యూ । వర మేలాగున నిచ్చితో, కపటక్రవ్యాదేశునె
ట్లోమితో మఱపుల్ నాయెడ గల్గెనా యిపుడు రామా
జానకీనాయకా ౮

మ. నినునేఁగొల్చెదనంటి నీచరణముల్ నేనమ్మినానంటి నా ।
విన మోక్తుల్వినుమంటి దోషముల నుర్విన్ మాపుమంటిన్
వరం । బనిశంబీమనియంటి, నిన్ విడచి దేవా యన్యునే

పింప నా మనముం బాయకనిల్వమంటి గద రామా
జానకినాయకా ౯

మ॥ మఱువంబోకు పరాకుగాకు పరమిమ్మా నాకు నే దైవ
ము—। సరిగా రెన్నఁగ నీకు, నీగుణకథల్ సల్పంగఁ బోబోకు
నా మొఱయాలించుటగొప్పనీకు, నదియే మోయంటి
వానాఁడ నీ। మఱియాదల్పనకుండనుండుఁగద రామా
జానకీనాయకా ౧౦

మ॥ మిము నేనమ్మినవాఁడ నాయెడను స్వామీ మున్ను ప్ర
హ్లాదునిన్। విమలాత్ముండగు నవ్విభీషణుని దేవేంద్రా
త్మజున్ ద్రౌపదిన్। ప్రమదంబిచ్చుచుఁ బ్రోచినట్లు నను
సంభావింపు కారుణ్యతన్। మమకారంబులువాసి గొ
ల్పెదను రామా జానకీనాయకా ౧౧

మ॥ అహిశయ్యంబవళించుచున్ గరుడవాహారూఢిచే నొప్పు
చున్। దహనజ్వాలలమించు చక్రమర చేతన్ బట్టి దై
త్యాళిన్। బహుభంగిన్,దునుమాడి సర్వజగముల్
పాలింతువేవేళ నీ। మహిమంబు గ్గానిమాడనావశమె
రామా జానకీనాయకా ౧౨

—* దశావతారములు *—

మ॥ నిగమంబుల్గొనిపోవు సోమకునితో నీవంబుధిన్ జొచ్చి స
త్వగతిన్ వానివధించి వేదచయముల్ వాణీశుకిప్పింప
వే। పగనాధించి, మహాత్మ యచ్యుత పరబ్రహ్మంబవై
నట్టి నీ। దగు మీనాకృతి కేను, మ్రొక్కెదను రామా
జానకీనాయకా ౧౩

శా॥ దేవానీకము రాక్షసు ల్బలిమిచే ధీరాత్ములై మంధర।
గ్రావంబు, న్బెకలించి పాలకడలిన్ గవ్వంబుగాఁద్రచ్చి
నన్। భావంబుల్బెడి లోకముల్ భయపడన్ బాలించి
కూర్మంబవై। మావక్షస్థలి నిల్పవే గరిమ రామా
జానకీనాయకా ౧౪

మ॥ కనకాక్షుండు వరప్రభావపటిమన్ గర్వాంధుడై భూమి
తాఁ। గొని, వారాశినిడాగియున్నయపుడున్, క్రోడ
స్వరూపంబునన్ దనుజాధీశునిద్రుంచి యెప్పటిగతిన్
ధాత్రిన్ దగన్ ౹ల్పవే। మనుజాహారకులాటవీదహన
రామా జానకీనాయకా ౧౫

శా॥ నరసింహాకృతి నుక్కుకంబమునజన్మంబొంచు నత్యు
గ్రతన్। కరయుగ్మంబునఁబట్టి హేమకశిపున్ ఖండించి
శాంతుండవై హరప్రహ్లాదులు మౌనిబృందములునిన్నా
త్మన్ ప్రశంసింపఁగా। మఱి ప్రహ్లాదుని గాచి తీవెకద
రామా జానకీనాయకా ౧౬

మ॥ మరుగుజ్జుండవునై వటుండవగుచున్ మాధుర్యవాక్యం
బులం। దరికిన్ మెప్పువహింపఁ బల్కుచు బలిన్ దా
నంబు మూడడ్గులున్। బరగన్వేఁడి గ్రహించిభూమి నభ
ముల్ పాదద్వయింగప్పి క్ర। మ్మర పాదంబున దైత్యు
ద్రొక్కితివి రామా జానకీనాయకా ౧౭

మ॥ జనకున్ జంపిన కోపవహ్ని దనరన్ శత్రుక్కారాంబుచే
జనలోకేశుల నిర్వదొక్కతడవల్ సంధించి వేవేగమే।
యనిలో రూపులు మాఁపి కళ్లపునకున్ జ్యాదానమున్

జేయవే । మనసోత్సాహముతోడ నిందలఁతు రామా
జానకీనాయకా ౧౮

ఉ మొదటం దాటకిఁద్రుంచి మౌనిసవనంబుం గాచి గౌరీశు
వి । ల్లదియంతన్ దునుమాడి భూసుతవివాహంబాచు
పిత్రాజ్ఞచే । ముదమొప్ప స్వనభూమికేగి జగములోన్మదింప
గారావణున్ । మదిలోభీతిలఁగూల్చవే ధరణి రామా
జానకీనాయకా ౧౯

మ బలరామాఖ్యుఁడవై హలాయుధమునం బల్మాఱు దైత్యే
శులం దలన్ ద్రుంచి ప్రతాపమొప్ప ఖలులం దండించి
శిష్టావనం । బిలఁ బ్రఖ్యాతిగ సల్పి ధర్మములు పెంపే
ర్పాటుగా నిల్పి ని । ర్మలకీర్తిన్ విలసిల్లితీవెకద రామా
జానకీనాయకా ౨౦

మ పురములన్ మ్రుఁదుజయింపఁగాఁ దలఁచియున్ బుద్ధుండవై
నేర్పుతోఁ । బురకాంతల్ వ్రతభంగమౌనటుల సంబోధింప
గౌరీశుఁడున్ । శరవహ్నిం దహియింపఁ డాపురములన్
సర్వాత్మనీమాయ నీ । మరుఁగెవ్వండెఱుగంగ శక్తుఁడగు
రామా జానకీనాయకా ౨౧

మ కలవేళన్ నృపులందఱుంగుమతులై గర్వాంధులై తుచ్ఛు
లై । ఖలులై ధర్మవిహీనులై పరగుచున్ గౌటిల్యతన్
బూనఁగాఁ । గలికాఖ్యన్ జనియించి వారి నపుడున్
ఖండించి సద్ధర్మముల్ । మలినంబుల్ విడఁగొట్టి నిల్పెదవు
రామా జానకీనాయకా ౨౨

శా శ్రీసీతాపతి రాఘవేంద్ర కరుణాసింధుండ సత్యవ్రతా
నీసాటెవ్వరులేరటంచు మదిలో నిక్కంబుగా నమ్మితిన్

నేసేవించెద నీపదాబ్జయుగళిన్ వేమారునెల్లప్పుడున్ మా
సామీ నన్నుబ్రోవ నీకెరుగు రామా జానకీనాయకా ౧౩

శా. నేనీదాసుడనంటి నాకు వరముల్ నీవిమ్మటంటిం జుమీ
మీనామంబు తలంచెనంటి దయతో మేలీయవేయంటి ని
న్నే నాబుద్ధిని నమ్మియుంటి కృపకున్ నీకన్న లేరంటి
యో మాధవా నను నేలుమంటగద రామా జానకీ
నాయకా ౧౪

మ. కరుణాసింధుడవండ్రు నిన్ను నదినిక్కంబంచు నేనమ్మి
నీ । చరణంబుల్మదిజేర్చి వేడితిని లేశంబైన దాక్షిణ్య
మున్ । బోరయన్ జేయవి కేమిచేయువిలయున్ ప్రా
త్య నేనెవ్వానిన్ మరువ న్నీపదపద్మము ల్మదిని రామా
జానకీనాయకా ౧౫

శా. మిమ్మున్నంగవశంబె ధాతకయినన్ మీపాదపద్మంబు
లన్ । నెమ్మింబుట్టియు లోకపావనియన న్నీపుత్రి గంగా
నదిన్ । సమ్మోదంబున దా తరింప హరుడున్ వక్కం
దలం దాల్చడే మమ్మున్ బ్రోవగ నీవ యింకెవరు
రామా జానకీనాయకా ౧౬

మ. శితికంఠుండు సహస్రనామములలో శ్రీరామనామంబు ను
న్నతభక్తిన్ జపియించువారిం మహానందంబు శోభిల్లున ।
గ్గతికన్ మూలమటంచు గౌరికని మంత్రంబంతయుం జెప్పె
నా । మతి నీమంత్రరహస్యమున్ దలత రామా జానకీ
నాయకా ౧౭

శా. రారా రాఘవ రామచంద్ర కరుణన్ రంజిల్ల నన్నేలరా
రారా జానకిప్రాణనాథ రఘువీరా నీవె నాదిక్కురా

రారా నీదయ కేనుపాత్రుడను రా రావయ్య నన్నోవగా।
మారాకార సహస్రశీర్షకృప రామా జానకీనాయకా

మ॥ హరబ్రహ్మాదులు మానిబృందములు నిన్నాత్మన్ని రూపింప లే। కెరుగంజాలక చిత్ప్రకాశుడవు లోకేశుండవంచుం సమ। సక్షరణంబుల్దగ జేసి కాంచిరిగదా సర్వంబు నీవంచు ని। న్మదినేభంగిని గానగావశమె రామా జానకీనాయకా ౨౯

శా॥ గౌరీనాయక చాపఖండన త్రిలోకారాధ్య దైత్యాంతకా। పారావార విహారశత్రుభయదా పాపఘ్న భక్తప్రియా వీరాగ్రేసర రాఘవేశ హరి గోవిందా ననుం గావవే। మారెన్నంగను లేరు నీసమము రామా జానకీనాయకా

మ॥ బలగర్వాంధుని దానశీలుని బలిం బంధింపవే పొట్టివై బలిమిం జంపవె రాజులం పరశుచే పారుండవై యుగ్రత ఖలుడౌ రావణుద్రుంపవే, యవనిజాకాంతుడవై దేవ ని। ర్మలకీర్తుల్ప్రభవింపజేసితివి రామా జానకీనాయకా ౩౦

మ॥ వరమాంసాశనసంఘము ద్విజుల దండించి దుష్టాత్ములై। పరగం వారిని బల్మిచే దునుముచుం పద్మాక్ష దేవావళిం। గరుణం బ్రోచితివీవె కావె సుగుణా కారుణ్యవారాసి నీ। మరుగుంజొచ్చినవారి కేకొదువ రామా జానకీనాయకా ౩౧

శా॥ నీదాసుడ నీవునాదొరవు యింకెవ్వారినింగొల్తుని। న్నేనాయాత్మదలంచువాడనిక నానేరంబులెన్నేనియుం

గానఁ వచ్చినగావగాదగురమాకాంతా భవత్సేవనే మా
ననష్టములెన్నివచ్చినను రామా జానకీనాయకా ౬౩

మ స్థిరబుద్ధిఁ నినునాశ్రయించి యెపుడుఁ జిన్మాపసర్వేశ
యీశ్వర నారాయణ యిందిరారమణ దేవాభక్త
సంరక్షణా । పరమాత్మా మునికోటిపూజిత పరబ్రహ్మం
బవంచుఁ మదిఁ । స్మరణల్ సల్పెదయిమ్ముసద్గతిని రామా
జానకీనాయకా ౬౪

శా శ్రీరామా రఘురామరామయని సేవింతునీపాదముల్
నీరూపెన్నగజాల గాన దయతో నీవేప్రసన్నుండవై ।
రారా యేమిభయంబురా యనుచు ధారాళంబుగా బల్క
వేమారుంజెప్పక నిన్నుఁజేరెదను రామాజానకీనాయకా॥

మ పదునాల్గా భువనంబులు సుఖరతిం బాటిల్లనిబొజ్జలో
మొదలఁ నీవుధరించికా చెదవు స్వామీ నీకు దాసుండనీ ।
బదులేలేరని భర్తవీవె యనుచుం భక్తిఁ మృదంగధ్వనిఁ
మదమాతంగమునెక్కి సాటెదను రామా జానకీ యకా

మ గురువుల్ శిష్యులఁ గానవచ్చి స్వపదాంగుష్టంబులుఁ
గన్నులుం । బొరయం మ్రొక్కుమనంగవచ్చు శిరముల్
బూజించి మాకానకల్ । దలచిమ్మంచనవచ్చుగాని మరి
యాత్మఁ నిన్ను నీమాయ నీ । మరుగు ల్గానగలేరు
పండితులు రామా జానకీనాయకా ౬౫

మ సతతంబుఁ ఘనవిద్యలుఁ జదువుచుఁ శాస్త్రంబులుం
జూచుచుఁ । ప్రతిపాదించుచు తత్త్వమార్గరచనల్ భాషించి
బ్రహ్మంబుగాం । చితిగుంచుఁ రుచిపుట్టగా సభలలో

చెప్పంగనేకానిదా। మతినిర్జించిన సౌఖ్యముల్గన రామా
జానకీనాయకా ౩౮

మ. వరమంబైన భవత్కథానుతుల సద్భావంబు పద్యంబు
లన్। దరుచైతప్పులునున్న పుణ్య మరచేతంగాంతు
రెట్లన్నన్। మరయంచున్ దపమాచరింపు యొరుకన్
మన్నించి మేలియ్యవా। మరువన్ బోకుము యిట్టిచంద
ములు రామా జానకీనాయకా ౩౯

మ. శ్రీకంఠుం డరచేతిపునక్కవిడిచెన్ శ్రీదేవిభిక్షంబిడన్
శ్రీకంఠుండుమహేశ్వరాఖ్యదనరెన్ సేవించి నీదాసుడై
శ్రీకంఠుండు దహించె యాత్రిపురముల్ శీఘ్రంబు నీ
ప్రాపునన్। మా కిం కేమిభయంబు నిన్గొలువ రామా
జానకీనాయకా ౪౦

మ. ఘనతన్ జెందిరి నీదునామపరనన్ గౌరీశ వాణీశులున్।
మునులున్ తారకనామజప్యమున నిన్నున్ నీపదాబ్జంబు
లున్ గనియుత్కృష్టమహాత్ములైరి నిను వేడన్ గొల్చి
నన్ పాపము। ల్మనునే పోవునుకాక భస్మమయి రామా
జానకీనాయకా ౪౧

మ. కదలన్ బోకన వేయునోళ్ళ నహిలోకస్వామి మిమ్మె
ర్పడన్। తుదిముట్టన్ నుతియింపలేక నిగిడెన్ దోషఘ్న
నిన్నింక నా। కుదిసంస్తుత్యముచేయగావశమె నే మం
దుండ నజ్ఞానుడన్। మదినేనొక్కటిగంటి మీ శరణు
రామా జానకీనాయకా ౪౨

మ. పగనైనన్ వగనైన ప్రాణభయ మాపాదింపగానైన నీ
దగునామంబు దలంచువారికి యధార్థంబైన పుణ్యంబు

లుం నిగమస్తుత్య లభించు నన్ను పలుకుల్ నిర్మలంబౌ
టన్న న । మ్మగపుంటాశ్రవృశ్రావినట్లరయ రామా జా
నకీనాయకా ౪౩

మ జయరామా హరి వాసుదేవ గజరాట్సంత్రాసవి
చ్ఛేదనా నియతాత్మా యహిశాయి కృష్ణ వరదా ని
త్యానంద లోకేశ శ్రీ కలితాచిత్తసరోజభృంగమధుదై
త్యధ్వంసనసర్వేశ్వరా। మయపుత్రీధవకంఠరన్ధ్రళ రామా
జానకీనాయకా ౪౪

మ చనునె నామొరయాలించక వృథావాదంబునుం జేయ
గా। వినుమీ భక్తులకోటివాడ నగుదున్ వేరన్నదే నా
యెడ । అనఘా నన్నుతరింపజేయు మిక ని కౌతృశ్రం
డ దాసుండనై మనుచున్ నిన్ను స్మరించుచుండెదను
రామా జానకీనాయకా ౪౫

శా స్వామీ నీవు పరాకుగాక వినుమీ స్వప్నాంతరంబందు నెల్లి
గా । నామాటల్ భవదీయదాసుడనగా కానే రావె
దేవ దే। నా మాయాయక నిన్నెనమ్మితిని నీవాడనై నను
గాచి యి మ్మామోక్షంబు మదీయవాంఛయిదె
రామా ౪౬

మ మదిలో నిన్ను దలంచి వేడుకొని యేమంటిం దయాసా
గరా । విదురుండాడినభంగి నెనడిగితిన్ వేడుకన్ వరం
బిచ్చుటల్ । యిదినీకున్ సహజంబకాదె దయతో యి
ష్టంబులన్ దీర్చి నా । మదికిన్ సంతసమంద జేయగదె
రామా జానకీనాయకా ౪౭

మ శరినీకేమిడియుండెనా చెపుమా ఘంటాశ్రవుండేమ
నెన్ । శరతల్పంబున భీష్ముడేమియొసఁగెన్ సద్భక్తియున్
దప్పనీ । శరణంచున్ జొచ్చినయావిభీషణుడు యేసంబంధియౌ
నీకు నీమరుగన్ నీవలపక్షము దెలిసె రామా జానకీ

శా॥ నీరూపంబు నుతింప శక్యమగునే నీపాదపద్మంబులున్ ।
జేరన్ రాయి యహల్యయయ్యెఁబృథివిన్ సీతేశనీమోహ
నా । కారంబీయెడనాకుజూపగదనే కాకుత్స్థవంశోద్భవా ।
మారాకారయటంచు మ్రొక్కెదను రామా జానకీనాయకా

శా నీపాదాంబుజయుగ్మమున్ దలచెదన్ నీకీర్తనల్పాడెదన్
గోపాలా యదునందనా యనుచు నీకున్ మ్రొక్కెదన్
భక్తితో । నీపేరం బనచేయుచున్ గరములన్ నిన్నింక
బూజించెదన్ । నాపాలం గనుంపవేమొపుడు రామా ౩౦

మ జననంబై యిహలోకసౌఖ్యములచే సంతోషచిత్తుండనై
ఘనసంసారపయోధిలోమునిగి కాంక్షల్కిక్కులై మూ
ఢత్వన్ । నినునెంతైనదలంపలేని నరుడన్, నీచస్వభావుండ
నై । మనుచున్నాడను యేమిజెప్పవలె రామా జానకీ
నాయకా ౩౧

మ హరి గోవింద ముకుంద కృష్ణ జగదాధారాహిపర్యంక
యీ । శ్వర గోపాలక చక్రహస్త కమలేశా రామ నా
రాయణా । మురలోకేశ జనార్దనా భవహరా మౌనీంద్ర
సంసేవితా । మరుపెంతైనను రాదు నీమహిమ రామా ౩౨

మ వృథగా జేయకు నాదుమొఱ్ఱవిను నిన్వేడన్ పరాకా ద
యా । నిధివంచున్ బహునమ్మినానిపుడు నన్నిక్లేచగా

న్యాయమా । విధిరుద్రామరవంద్య నీశరణు రావే నన్ను
రక్షింపవే। మధుసంహార భవత్పదాశ్రయుడ రామా ౧౫

మ బలిపాతాళముకంటద్రొక్కన భవత్పాదంబు రాకుండెనో।
అలపాషాణముమీది పాదమిపుడున్నట్లుండెనో గాక నీ।
విలసత్పాదము లేఁజూపవయ నీవేదిక్కునాకంటి ను।
మ్మలికన్ బెట్టక యిమ్ము వేవరము రామా ౧౬

మ నిను బ్రహ్మాదు లెరుంగలేరనిన చో నేనెంతవాడన్ నినున్
గన నజ్ఞానుడ మూఢుడన్ జడుఁడ లోకస్తుత్య నీపాద
చిం। తనగల్గం గరుణింపవే దయను నిదాసుండనై యు
ర్విలో। ననుదు నిన్ను దలంచుచు న్మదిని రామా ౧౭

మ తెలియన్ లేరు మహాత్మ నిన్ను మునులున్ దేవేంద్ర
రుద్రాదులే, వలనన్ నీపదపద్మముల్ దలచిరో వారెంత
యో శ్రేష్ఠులై, విలసత్కాంతులనొప్పియుండిరో ననున్
వీక్షించి రక్షింపు నే, మలినస్వాంతుడగాను దాసుడను
రామా జానకీనాయకా ౧౮

శా శ్రీనారాయణ రామవేంద్ర కరుణాసింధుండ గోపాలకా।
నీ రామామృతసారమీయగదవే నీపాదభృత్యుడనె
నానాపాపచయంబు బాదను గానన్ మోక్షంబీయం
గదే। మానాధా శరణంచు వేడితిని రామా ౧౯

మ గురువై దేవుడవై సనాతనుడవై కోదండహస్తుండవై
కరుణానీరధివై జగన్నుతుడవై కౌసల్యాపుత్రుండవై
నెరి నాతల్లివి తండ్రివై బరగుచున్ నిత్యంబు నన్బ్రోవవే
మరుగుల్బెట్టకు నిన్నె నమ్మితిని రామా ౨౦

శా॥ నాపాలన్ గృపగల్గి దొడ్డదొరవై నాతల్లివై తండ్రివై
నాపుణ్యంబులరాశివై ఘనుడవై నన్నాచు దైవంబవై। న
పాపపహమూర్తివై సముడవై న పెన్నిధానంబవై
మాపాలన్ గరుణించి బ్రోవగదె రామాజానకీనాయకా ౫౯

మ॥ ఘనసంసారపయోధిదాటుటకుమార్గంబేదియో వేగనేఁ
గనగా జేయఁగదయ్య యింకెవరు నన్నావంగ నీవయ్య ని
న్ననయంబున్ భజియింతునయ్యమరినీకాత్మ్నంద నేనయ్యనీ
మనసుంబెట్టగదయ్య నాగతికి రామాజానకీనాయకా ౬౦

మ॥ అరిషడ్వర్గములన్ జయించిసుఖినై యాత్మన్ నినున్ గొల్చినా
దురితంబుల్ హరియించితిన్ సకలదుర్దోషంబులన్ బాసితిన్
హరినీదాసుడనైతి నింక మది నీధ్యానంబుగావింతు క్ర
మ్మరజన్మంబులనొందకుండగను రామా జానకీనాయకా

మ॥ హరు శైలాత్మజ నాంజనేయు ధ్రువు నయ్యక్రూరునిం
వ్యాసునిన్, గరినిన్ భీష్ముని నారదున్ బలి శుకున్ ఘం
టాశ్రవున్ ద్రౌపదిన్, నరు బ్రహ్లాదు విభీషణుం గొలు
తునో నారాయణాయంచు వే, మరు నీనామము బాయ
కుండుదును రామా జానకీనాయకా ౬౨

మ॥ గతినీ వేయనినమ్మియుంటియిదియే గంటిన్ మరేచందముల్
మతిహీనుండనుగాన నేనెరుగ రామా నామన పద్మమం
దతికారుణ్యముతోడ నిల్వగదె మోహాంధ్యంబులన్ బాసినే
మతిమంతుండననాచు నిన్ననుదు రామాజానకీనాయకా ౬౩

మ॥ స్థిరతన్ ధ్యానము సేయుసన్మనులకుం జిత్తాబ్జభృంగంబునై।
పురుహూతాది సమస్తదేవతలకున్ బూజింపముఖ్యంబునై

పరగెన్ నీపదపంకజద్వితయమో పద్మాక్ష నీసాటిగా
మరియే దైవములేడు యెంచగను రామా జానకీనాయకా

శా॥ రామా నీదయకేను పాత్రుడను గారా వేగ నన్నావరా
నీమాయల్గనలేనురా దయపరా నేకేవ భక్తుండరా। కా
మాంధుండనుగానురా నిజమురా కౌటిల్యమింకేలరా
మా మీదం గృప యుంచరా శుభము రామా జానకీ
నాయకా ౬౫

మ॥ జననంబందియు వృద్ధిబొంది పిదపన్ సంసారకృత్యంబు
లం। దనియంజేసితి చాలు నింక హరి నీదాసుండనై భక్తి
తో। జనలోకంబున నీదుకీర్తనసుధాసారంబునే గ్రోలెదన్
మనసుం బట్టి హరించు నాయఘము రామా జానకీ
నాయకా ౬౬

మ॥ హరి నావిన్నపమొక్కటైనవినవయ్యా పూర్వకాలమ్మున
న్ గరి మొరెట్లు వినంగనోపితివి గంగానందనుం
డట్లు నీ। శరణుంజొచ్చిన నెట్లు బ్రోచితివి యాచందంబు
లట్లుండన। న్మదినిభ్భంగిని జూడవచ్చునయ రామా
జానకీనాయకా ౬౭

మ॥ తగదా నాకభయంబునిచ్చుటకు నేదాసుండనయ్యుండ
గాం। దగునా కంసవిదారి నన్నువిడ నా తప్పేదియో
జెప్పుమా। పగలున్ రాత్రియు నిన్ను నేదలతు నావావం
బునన్ భక్తితో। మగుడన్ నాయెడ పంతమేమిటికి
రామా జానకీనాయకా ౬౮

మ॥ జపముల్ సల్పగలేదు పుణ్యనదులం జేరంగబోలేదు నే।
నుపవాసంబుల నుండలేదు వినుమా యుష్మత్పదాంభోజ

మే । నెప్పుడుఁ నాహృదయంబునఁ నిలిపి నిన్నేగొల్తు
దైత్యౌఘ భీ । మ పరాకేమిటికయ్య నాయెడను రామా
జానకీనాయకా ౯౯

మ పతినీవే గతినీవె నాదొరవునై పాలించగానీవె నఁ।మతి
మంతుండగజేయ నీవె దయతో నన్నేలగానీవె న।న్నతి
ప్రేమంబున బ్రోవ నీవెపుడు నాయాత్మ్యండవున్నీవె నా ।
మతిలోనిల్చినవాడవీవెకద రామా జానకినాయకా ౭౦

శా పుట్టింపంగను వృద్ధిజేయఁగ, లయంబుఁసల్పగానీవె నీ
గుట్టున్మాయలుగాన లేరు విధియుం గూఢంబుగా క్రేవు
లఁ । బట్టించేమియొన ర్చెచక్రధర నన్బాధించు పాపంబు
లఁ । మట్టించీయగదయ్య పుణ్యములు రామా జానకీ
నాయకా ౭౧

మ మనినేనొక్కటిగంటి భక్తుల యెడఁ మన్నించు చందంబునే।
వదియుంజెప్పెద నంజనీసుతుని బ్రహ్లాదుం బలిఁ వ్యా
సు ద్రౌపది నక్రూరు విభీషణుఁ విదురునిం బఖ్యాతిగా
గావవా । మదియందుఁనను నట్టుజూడు మిక రామా జా
నకీనాయకా ౭౨

మ ఉడురాడ్జూటశరణ్య శేషశయనా యుతకృష్టకీర్తిప్రభా।
విడిపోనేరవు పూర్వజన్మఫలముల్ వేధించునంచు న్భయం।
పడి నీ పాదసరోజముల్ దలచి నీభక్తుండనై తింగదా ।
మడియంజేయుము నాదుపాపములు రామా జానకీనా
యకా ౭౩

మ భ్రమలు న్నాకు మరేమిలేవు యిక నీపాదాబ్జముల్ గొ
ల్వగా । భ్రమయే యొకటిగన్నవాడ నటులఁ పాత్రం

డనై యుండెదన్ । సమబుద్ధిన్ నిరువేడెదన్ మనమునన్
సంతోషినై యుందు నా । మమతల్దీర్పఁగనీవ యింకెవ
రు రామా జానకీనాయకా ౨౪

మ దిననాథాయుతకోటితేఁ దివిజాదిత్యాదిసంస్తుత్యస ।
న్మునిచిత్తాబ్జనివాసభక్తజనసమ్మోదాంఘ్రిపద్మద్వయా
నినునేనెప్పుడు రామరామయనుచున్ నీయందుసద్భక్తితో ।
మనమందుంభజియింతు గావఁగదె రామా జానకీనాయకా
౨౫

మ సిరికిన్ భర్తవునై సురాధిపులకున్ సేవింప దైవంబనై । హర
బ్రహ్మాదులెరుంగరాని బహుమాయామాత్ముండవై నీవుయీ ।
ధరణింబుట్టుచు దుష్టులందునుముచున్ ధర్మంబులంనిల్పు
చున్ । మరియాశ్చర్యముగా నటింతువయ రామా జాన
కీనాయకా ౨౬

శా కంటిన్ నీపదపద్మము ల్మనములో ఖండించితిన్ పాప
ముల్ । వింటిన్ నీసుచరిత్రముల్మదముతో వైరిన్ విడం
గొట్టితిన్ । బంటన్ నిన్ను మనంబునం దలచుచుం ।
భావించిమేల్గాంచుచుం । మంటి న్నీదయజెప్పగావశమె
రామా జానకీనాయకా ౨౭

మ వరగర్వంబున నష్టదిక్పతులనున్ వంచించి కైలాసమున్ ।
గరముల్సాచియునెత్తినట్టిప్రబలున్ గర్వాంధునిన్ రావ
ణున్ । సురసంఘంబులు మెచ్చ ద్రుంచితివి నీశూరత్వమున్
బల్కఁగా । మరిబ్రహ్మాదులకైన జొప్పడున రామా జా
నకీనాయకా ౨౮

మ అతిభక్తిన్ నిను నెంతగా నుతులు నాయాత్మన్ దగన్ జే
యగా। మతి నింబెట్టవు యేమి యంచనవు నమ్మన్ లేవ నా
యందునన్ । గతి నీవేయని యంటిగాదె యెపుడున్ గా
రుణ్యమున్ గల్గి నా । మతిలో నిల్చి కృతార్థుఁ జేయగదె
రామా జానకీనాయకా ౭౯

శా శ్రీరాంభోధివిహార సర్వసుమనశ్చిత్తాబ్జసంచార శృం।
గారాకార సుమేరుధీర గిరిరాడ్గంభీర సద్భక్తమం। దారాం
భోధిసుతాత్మదార, పరతత్త్వాధార నీకీధరన్ । మారారి
వ్యారిక నీవెకర్తవయు రామా జానకీ నాయకా ౮౦

మ వనజాతప్రభవామరేంద్రనుత దేహా సర్వభూతాదిరా ।
డ్వకోదండవిఖండనా। సకలపాపధ్వంస దైత్యాంతకా ।
ఎనవే మూర్తజనావనా యనుచు నేవిజ్ఞాపనల్ సేయఁ
గా । మనసంబెట్టక యుండుటేమిటికి రామా జానకీ
నాయకా ౮౧

మ ఇక నేనెన్నినిందలంతు హరి నన్నివేమిగా జేసెదో। యొక
మార్గంబిడియంచు జెప్పదగదే యో దేవ నీదాసుడన్ ।
అకటా నాకభయంబులిమ్ము కరుణాత్మా నీవె నాదిక్క
యా । మకరాక్షాసురప్రాణనిర్దళన రామా జానకీ
నాయకా ౮౨

మ మధురంబుల్ విడి చేదుగోరుకరణిన్ మర్త్యావళుల్ వెఱ్ఱు
లై । వృథ దైవంబుల గొల్చుటేమి ఫలమో వేమారు
నిన్వేడగా । నధికారంబున మోక్షమిచ్చుటకు దేవా నీ
వె దైవంబవో మధువైరీ యికమాటలేమిటికి రామా
జానకీ నాయకా ౮3

మ కనకగ్రావము మందిరంబు కలుము ల్గన్నమ్మ యిల్లాలు
స ద్ఘవత స్పృష్టియొనర్చువాడు సుతుడున్ తద్దేవతల్
భృత్యులున్ । మునుల్ భక్తులు శౌరి మిత్రుడనగా
ముఖ్యుండవై కర్తవై । మనసావ్న ప్రభువై నటింతువ
య రామా జానకీ నాయకా ౧౪

మ సుధ జన్మించిన తోడనే వనితవై శ్రీకల్లి దైత్యే
శులున్ । వ్యధజెందన్ సురబృందము ల్దనియ నీవావేళ
వీయూషము । త్వధికంబావ్వగబోసి రాక్షసుల గర్వా
టోపముల్ మాన్పవే। మధురంబుల్ భువి నీచరిత్రములు
రామా జానకీనాయకా ౧౫

శా నీరూపంబిదియంచు నెన్నదరమా నే యేరికిన్ ధాత్రిపై
వీరాగ్రేసరు డర్జునుం డతనికీవేమాపవే రూపముల్
యేరూపంబని రూఢలేక మదిలో యీశా పరబ్రహ్మ
యో। మారారీనుతయంచు మ్రొక్కెదను రామా జానకీ
నాయకా ౧౬

మ కరిపట్ణంబున కేగి కౌరవులతో కార్యానుకూలంబుగా।
కురు రాజొద్దను ధర్మరాజువలుకుల్ గొన్నిం దగంజెప్ప
నన్ । చెరుపుల్ జెప్పితివంచు నీయెడను దుశ్చష్టద్దలంపన్
సభన్ । మరినియద్భుతరూపుజూపితివి రామా జానకీ
నాయకా ౧౭

మ అరయన్ పార్వతిప్రాణనాధునకుమస్తాగ్రంబునన్ రత్నమై
వరమానిశ్వరభక్తబృందమునకున్ భాసిల్లుమోక్షాంకమై
గరిమన్ సాయకశాయికింజననియైగన్పించుమున్నేటికిన్
మరిపుట్టిలగు సంఘులం దలతు రామా జానకీనాయకా

మ పతినివేయని నీకునామపరనఁ బాటించి దత్సారముం
సతతంబుఁ రుచిపుట్టజూతెఁగను నాసంకల్పము ల్దీర్చుమీ
సుతులున్ముక్కలిచేయునేర నెప్పుడుఁ నోరూరమీకీర్తఁగల్
మతినిల్పేను ఒరిరాచుచుండెదను రామా ౮౯

మ హరి నీపాదసరోజముల్ సతమునాయాత్మన్ననఁ జేసెదఁ
నెరినాకష్టము లెన్నఁడుఁ దరుగునో నేనెట్లునిన్నాంతునో
కరుణాసింధుడ చెప్పవే దయను లోకస్తుత్య లక్ష్మీశ యే
మర కేనెప్పుడు నీకు మ్రొక్కెదను రామా జానకీనాయకా

మ హరి శ్రీకృష్ణ ముకుంద చక్రధర కంసారాతి వైకుంఠమం
దిర గోపాలక నందనందన రమాధిష్టానలోకేశ్వరీ
శ్వర గోవిందమురారి శౌరియనుచుఁ భక్తిఁ నినుంగొల్చునీ
నరుకుంజోద్భుతినయ్య కావుమిక రామా జానకీనాయకా

మ ఖరుని ద్రుంచి కబంధునిం దునిమి లోకద్రోహియౌ రా
వణుఁ శిరోజాలంబులపాలు జేసి త్రిశిరుఁ శాసించి దైత్యా
ళినం దర దున్మాడియు లోకము న్ముదమునొందం జేసి
తీవేదా । మరుపుల్ రావు భవత్ప్రతాపములు రామా
జానకీనాయకా ౯౨

మ ఇక నెన్నింటికి నిన్ను నేవదల నాయిచ్చఁ దయాళుండవై
అకలంకుండను నీకు భక్తుడను నీయాత్మఁ సదాగొల్చెదఁ
శుకభంగిఁ గృపగల్గినిశ్చలత నన్నుం గాచి రక్షింపవే
మకరింద్రుంచి కరీంద్రు గాచుక్రియ రామా జా ౯౩

మ అదితీనందనులుఁ విధాత మునులయ్యామ్నాయముల్
రుద్రుఁడుఁ । విదితంబొప్పగ గానలేరనగ నిన్నేడంగ నా

శక్యమే। చదువ్వన్నేను మానవాధముఁడ నాశక్త్యనుసా
రంబుగా మదిలోనె స్ఫూర్తిగొల్పుచుండెదను రామా జా

మ. కరి నేలాగున గాచినావు ధ్రువు కాంక్షల్ దీర్చు టెట్టింగియో
నరువాంఛావళి నెట్లొసంగితొ బలిన్ నాడెట్లు రక్షించితో
యెరుఁగన్ శ్రద్ధయన్నాఁడు నా యెడను నీ విట్లు న్విచారించుటల్
మదినిం గాదరణంబు లేకుని రామా జానకీనాయకా ౯౫

మ. అహితల్పా ఖగవాహనా యసురసంహారా దయాసాగ
రా। తుహినోర్వీధరజార్చితా నిగమసంస్తుత్యా జగద్రక్ష
కా। విహగేంద్రధ్వజ చక్రహస్త వరదా విప్రాళిసంసేవితా
మహిపుత్రీధవ భక్తవత్సలుఁడ రామా జానకీనాయకా ౯౬

మ. అధికాశ్చర్యము నీచరిత్రములు సర్వాధీశ కీశాళియం। బుధి
బంధించుట లంకకుం జనుటయుం పూర్వాసురాధీశులం।
వృధ వింగూల్చుట వాక్యమై నిటు లే వృద్ధ్యంశులుం
జేసిరే। మధువిధ్వంస మహాత్మ నీ కెత్తగు రామా జానకీ
నాయకా ౯౭

మ. కమలేశా వనమాలి కృష్ణ హరి లోకారాధ్య శ్రీరాఘవా
కమలద్వేషణకోటిపూర్ణవదనా కంజాక్ష మీపాదయు
గ్మము హృత్పద్మమునందు నిల్పితిని రమ్మా నన్ను
రక్షింప నా। మమతల్ దీర్పుము నీకటాక్షమున రామా
జానకీనాయకా ౯౮

మ. కలడన్నంతనె యుక్కుకంబమున గల్గన్ లేద నీరూపు నా
పలుకుల్ యేల వినంగరావు చెపుమా పాపఘ్న నీకిట్లు
భ। క్తులయందున్ వలపక్షముల్దగునె నాకోర్కెల్ ప్ర

సాధించి ని । ర్మలచిత్తంబున నన్నుఁగాచకోను రామా
జానకీనాయకా ౯౯

శా ఏనైతే నిను నమ్మినాడ నిక నన్నేలాగు నన్ గాచెదో ।
నేనెవ్వారిదలంపలేదు నిజమే నీదాసుడన్ దీనుడన్ ।
నీనామస్తుతులాచరింతు మదిలో నీధ్యానముం జేసెదన్ ।
మానారీ హృదయేశ నిన్మరువ రామా జానకీనాయకా

శా అయ్యా రాఘవరామచంద్ర రవివంశాంభోధిశీతాంశ నా
వయ్యాలింపగదయ్య భక్తజనులం గూర్మింపనయ్యన్ బ్రోవ
నీ । వయ్యా దైవమటంచు వేదచయము ల్వర్ణింపవే ని
న్నువే । మయ్యా నాకభయంబులియ్యవయ రామా
జానకీనాయకా ౧౧౧

మ పదధూళిన్ శిల నాతిజేయుచు మహాభవ్యప్రకాశుండ
వై । కదనక్షోణిని రావణాద్యసురులంఖండించు వీరుండ
వై । మదిలో నిన్నుదలంచు భక్తులను సంభావించు దై
వంబవై । మదియుప్పొంగ జగంబులేలుదువు రామా
జానకీనాయకా ౧౦౨

ఉ సతులం బుత్రుల భ్రాతలం బ్రియముచే సఖ్యంబునన్
భ్రామికల్ । మతినింబెట్టగలేదు నీచరణపద్మంబు ల్మ
దింజేర్చితినో ।పతితత్రాణయటంచు నీకృపకు నేపాత్రుం
డనైయుంటి సమ్మతితోడన్ ననుగావుమీదయను రామా
జానకీనాయకా ౧౦౩

శా శ్రీరామా సురసేవితాంఘ్రియుగళా సీతామనోనాయకా
పారావార విహార భక్తవరదా పద్మాక్షులోకేశ్వరా

వీరాగ్రేసర రావణాంతక జగద్విఖ్యాతిగా నాయెడన్
మారుంబల్కక యిమ్ము సద్గతిని రామా జా ౧౦౪
శా రావే నారదపన్నుత రఘువరా రావే జగన్నాయకా
రావే నివనినమ్మినాడ దయతో రావే ననుంగావవే
రావే నీకు నమస్కరింతు నెపుడుం రావే దయాసాగరా
మావెన్నుండవు నిన్నెనమ్మితిని రామా జానకీనాయకా
శా నేనీదాసుడనైతి నాయఘములం నిర్జించి మీపాదము
ల్గానంగోరితి నిమ్ము నాకు వరము న్గావం దయాదృష్టిచే
శ్రీనాథా ననునేలవయ్య వరదా చిద్భావసర్వేశ నా
మా నాచిత్తమునందునిల్పితిని రామా జానకీనాయకా
మ అనిశంబున్ భవదీయనామచరితంబై నట్టి యీపద్యము
ల్వినినన్ వ్రాసిన బల్కినన్ దురితముల్విధ్వంసమైపోయి శో। భనసౌఖ్యమ్ములు నబ్బుపుణ్యములునుం బ్రాప్తించు
నెవ్వారికిన్। మనమందుం దృఢబుద్ధినిన్ దలప రామా
మ ఘనుడౌ శీతనమంత్రికిం దనయుడం గౌండిన్యగోత్రుండ
న। జనడన్ మాటూరి వెంకటాఖ్యుడ కవుల్ సంతుష్టులై
మెచ్చగా। ననఘా నే రచియించితిన్ శతక మి ట్లత్యంత
భక్తిన్ దగన్। మనసొప్పన్ భవదంకితంబుగను రామా
జానకీనాయకా ౧౦౫

